

give karakterer til 41 studerende, der er under mistanke for at have haft forhåndskendskab til eksamensopgaven) efter § 16 i bekendtgørelse nr. 371 af 16. juli 1969, når denne paragraf alene omhandler snyd under selve eksamen, hvad der jo ikke er tilfældet i den foreliggende sag, og mener ministeren ikke, at den relevante bestemmelse i den foreliggende sag er § 21, stk. 4, i merkonombekendtgørelsen af 24. august 1992?»

Svar (14/2 96)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):
Den førstnævnte bekendtgørelse er en bekendtgørelse om eksamensordningen ved handelsskolerne, og den nævnte bestemmelse er sålydende:

»§ 16. Opstår der ved censuren af besvarelsenerne formodning om, at en eksaminand uretmæssigt har modtaget hjælp ved opgavernes besvarelse, skal dette straks meddeles til skolens leder, der afgør om opgavebesvarelsen kan godkendes. Afgørelsen kan indankes for ... [Undervisningsministeriet] ... der da træffer den endelige afgørelse i sagen.«

Selv om udtrykket »uretmæssigt har modtaget hjælp ved opgavernes besvarelse«, kan lede tanken hen på situationer, hvor den pågældende har fået hjælp efter udlevering af opgaverne, dækker det sprogligt også situationer, hvor hjælpen er ydet før, men først får virkning ved besvarelsen af opgaverne.

Bestemmelsen i uddannelsesbekendtgørelsen er sålydende:

»Stk. 4. Finder censor, at kravene efter stk. 3 ikke er opfyldt, afgiver censor indberetning herom til skolen. Skolen indsender indberetningen til Undervisnings- og Forskningsministeriet med sine eventuelle bemærkninger. Desuden afgiver censor på opfordring af skolen eller fra ministeriet indberetning om eksamensafvikling og eksamensresultater.«

Denne bestemmelse indeholder i modsætning til § 16 i eksamensbekendtgørelsen ikke nogen hjemmel til at træffe en afgørelse, og uddannelsesbekendtgørelsens bestemmelse om indberetninger til brug for ministeriets almindelige tilsyn med eksamensforholdene i sektoren har endvidere meget generel karakter, hvorimod eksamensbekendtgørelsens regel netop vedrører mistanke om snyd.

§ 16 i bekendtgørelse nr. 371 af 16. juli 1969 er derfor den relevante bestemmelse for den afgørelse, som er truffet af skolen.

Spm. nr. S 1280

Til undervisningsministeren (2/2 96) af:
Frank Dahlgaard (KF):

»Er det korrekt, at Niels Brock, Copenhagen Business College, i brev af 16. oktober 1995 oplyser til ministeriet, at skolen ikke er enig i Undervisningsministeriets fortolkning af, hvilke regler der skal tages i brug ved behandlingen af censor Ib Østlunds indberetning af 19. september 1995?«

Svar (14/2 96)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):
I det pågældende brev anfører skolen, at den oprindeligt havde den opfattelse, at sagen skulle behandles efter § 21, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 729 af 24. august 1992 om merkonomuddannelsen og teknonomuddannelsen. Denne opfattelse havde skolen, indtil Erhvervsskoleafdelingen i brev af 12. oktober 1995 gjorde skolen opmærksom på, at den skulle træffe en afgørelse efter § 16 i bekendtgørelse nr. 371 af 16. juli 1969 om eksamensordningen ved handelsskolernes eksaminer.

Spm. nr. S 1281

Til undervisningsministeren (2/2 96) af:
Frank Dahlgaard (KF):

»Ministeren bedes oplyse, hvor mange gange hver enkelt af de 41 indberettede elever tidligere har forsøgt at bestå eksamen i skatteret 2 og erhvervsjura?«

Svar (14/2 96)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):
Det maksimale antal forsøg er fastsat i § 18, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 729 af 24. august 1992 om merkonomuddannelsen og teknonomuddannelsen: